

אנשים

משפט של שופט

ח"כ חרות אליעזר שוסטאק מקדיש לאחרונה את כל זמנו למטרה אחת בלבד — להוכיח כי 30 השאלות שהציג ד"ר בך גוריון בבקרו את סיפור המקרא על יציאת מצרים, אינן מקוריות. שוסטאק עומד לפרסם סידרת מאמרים שיוכחו, לדבריו, כי שאלותיו של ביגלי לקוחות מספר מחקר ש התפרסם לפני 25 שנים... גם פרקליט מחוז תל-אביב יעקב בריאור יהיה נתון בקרוב לשבט הביקורת, כאשר יתבע למשפט חברים עליידי עורך-דין תל-אביבי, העומד להאשים אותו בהשמצה אישית ובהתנהגות שאינה הולמת את מעמדו... אישיות משפט אחרת שתעמוד בקרוב על ספסל ה- נאשמים, תהיה שופט השלום הראשי לשעבר בתל-אביב, עמנואל יודי-הרלוי, שמונה בינתיים לשופט מחוזי. יודי-הרלוי, שהוא יושב-ראש התאחדות עולי מצרים, יתבע לדין בתביעה אורחית בקשר לבחירות ש נערכו בהתאחדות זו... במסיבת לילי שבת שנערכה במכון להשכלה של מפא"י, יצא מנהל הוצאת עסעובד, משה שרת, נגד מיצעד הפיזמונים היה היו זמנים. הוא החליט לארגן מיצעד פיזמונים משלו, "לשיר את שירי העליה השניה לא כמו שהעליה הי עשירית שרה אותם"... במסיבת שערך בביתו לנציגי ההתאחדות לכדורגל ביקש ראש הממשלה ממאמן הנבחרת הישראלית בכדורגל, ג'ורג' מאנרי, לדבר באוזני כמה משפטים בהונגריה. תחילה ניסה ביגלי לעמוד על שרשיה של שפה זאת אולם כעבור דקות מספר התיאש, הודה: "זה נשמע כשישקוש".

אילנה והפסלים

השחקנית הנה רובינא תופיע במוצאי שבת הקרוב בהצגת הבכורה של המחזה מדי מואזל בהבימה. רובינא ממלאת במחזה זה תפקיד של מחנכת ציפיתיה. לא יהיה זה תפקיד הור לרוחה. כי תנה רובינא החלה את הקאריירה שלה כגננת בגן הילדים ה- עברי במוסקבה... לשלמה ברישביט, המופיע גם הוא באותו מחזה, יש השנה מזל לגילום דמויות של חיות. בכל מחזה בו הור פיע השנה יש לדמות שהוא מגלם קשר ל- חיה. באגדת שלושה וארבעה שיחק ברישביט את תפקיד התוכי. בהכנות למחזה המסע ה- ארוך לתוך הליגה, קיבל תפקיד של דמות שהוגדרה על ידי המחבר כ"אישיות של כלב מוכה" ואילו במדמואזז וגודר תפקידו על ידי המחבר כ"טיפוס ערום כשועל מופחד כעטף"... שלישיית הזמרים אורי זוהר, רחל אטאם ואבא (בומבה) צור, שי קימו להקה משלהם שתופיע הקיץ בהרניה תחת השם להקת הפילים. בתכנית שונתבה עליידי חיים חפר, נתקלה בכתיבה המחור. ה- שלישייה החליטה לצרף אליה כגלגל רביעי את אילנה רובינא. אולם את אילנה אי אפשר להגדיר כטיפוס אופן כפיל, מה שאפשר לעשות לגבי שלושת הנותרים. אי לזאת יקרא שמה של הלהקה: שלישיית הפילים ואי-לנה רובינא... (השחקן גבריאל (פטייה) דגן, המופיע בסרט הנו עשרה, מופיע בכל הסצנות בשרחלים ארוכים. הסיבה לכך היא שלבילויים, שבהם עוסק הסרט, לא היו מספרים מקועקעים על הורוע... בהקלטה

שיבולת דהאן ב"אכסדרים" אינדיאנית צברית

האחרונה של התוכנית בכל המסיבות בקול-ישראל, עמדה רביעית מועדון התיאטרון ל- השמיעי שני פיזמונים חדשים של נעמי שמוך ושולמית הר-אבן. אחד הפיזמונים נים עוסק בכדורגל ונקרא בשם: אחד אפס לטובת הקהל. נעמי כתבה את הפיזמון על אף שלא ביקרה בחייה בתחרות כדורגל בעלה של נעמי, הבמאי גדעון שמר, ושול-מית הר-אבן הם פרטנרים קבועים לתחרויות כדורגל, אולם נעמי סירבה עד כה לבקר ב- תחרויות אלה. רק אחרי שכתבה את הפיזמון לקחה לתחרות הכדורגל בין ישראל לאנגליה הצעירה. תגובתה: "תגידו, זה תמיד ככה?!" פיזמון הכדורגל מבוסס על קריאות הקהל שאחז מן היא: "שייע גלור הביי תה!" באחת החזרות נוכח גם אחיו של שייע, בבה גלור. ששמע עימה את הקריאה, החחיר. מיד לאחר מכן התחנן בפני המחבר רות שיוציאה את הקריאה מן הטקסט. הן לה, גבבו אלמונים את מכוניתו של חודורוב לם כשעשו זאת כבר הייתה המועדון בדרכה לירושלים להקלטת השיר. שיחתה-ל- פון הדופה הצליחה להזהיר את הרביעייה ל- שנות את הסיסמא בעוד מועד... שוער הניבחרת הלאומית בכדורגל, יעקב חודורוב, ערך השבת בביתו ובח גדול לציון 15 שנות משחקו. שעה שהנוכחים עסקו בוליי לה, גבבו אלמונים את מכוניתו של חודורוב וכן את מכוניתו של עסקן ההתאחדות ז"ל מן קליאט. בתוך המכניית האחרונה היה גם תיקה של הזמרת אסתר טובי שהכיל את תיבה ואת מפתחות ביתה. מאחר שלא יכלה להיכנס הביתה, הציע חודורוב את עזר רתו, פרץ בדחיפת כתף את הדלת... שיר חודורוב יושף לשירי שירי השבוע קורבו למהתלה מצד הקהל. היה זה כאשר שפט במשחק בין מכבי תל-אביב והפועל רמת-גן. תוך כדי משחק פסל שלישייה את הכדור, הורה לזרוק לו כדור חדש. כאשר פסל גם את הכדור השני, זרקו לעבר הקהל, זרק אילו מישהו מהקהל כדור שלישי — כדור ילדים אדום עשוי גומי. שליספר פרץ

יעל חרקה שחקים

השחקנית היה הררית שימשה השבוע בנושא לחיכות בין עתונאים אמריקאים. היה זה אחרי שהשבועון האמריקאי ניווויק פיר סס רשימת-שבת, במדור עתונות, על כתבי העת האמריקאי ווג. בתגובה על כך שלח אלכס פאולקנר, כתבו הניו-יורקי של הדיי טלגרף הלונדוני, מכתב לגלגני למע-רכת הניו-יורק, בו כתבו: "הנכם קולעים לבילי שעה שאתם מניחים שכל יושבי החודר קוניאים את הסור על מה מדברים האנשים המופיע בכתבי-העת ווג. רק שם — או אולי בין דפי ספריו של לורנס דארל — אפשר לקרוא פסוק כגון: "חיה הררית, שחקנית ישראלית צעירה בעלת עיני שוקולד גמט, מבט חלק כשזוף וחומת-הגנה המקנה לה לעיתים אופי קאטאטוני". לפי המילון, קר-בע פאולקנר: "המושג קאטאטוני מתייחס למקרים חמורים של שגעון — שפרקוס — בו החולה נתון למירוגין להת-קפות של פעילות ושל אפס-מעשה מוחלט... הזמרת ריקה ז'ראי נדבקה אף היא במחלת המיליטריזם של האמנות הישרא-ליות. בהגיעה לפני שבוע להונדון, צולמה ריקה בפנות קרבות, כשקסדת פלדה ל-ראשה ותת-מיקלע בידה, הגודרה כ-לוחמת גרילה בנעוריה, שכבר בגיל 13 שמרה על גבול ירושלים שכבידה רימונידי ורובה... עקב הצלחתה בהופעתה ביולי היה סרט אכסדוטום, שם הופיעה בכמה סצנות של נשיקות עם אסירי-כלא-עכו, הוזמנה הו-מרת שיבולת דהאן להיות המנחה ב- הופעתה של הלהקה הדרום-אמריקאית לוס אינקאס. הסבירו מארגני ההופעה את בחי-רתם: "היא נראית יותר אינדיאנית מהאינדי-אנים עצמם"... בעת העדרה מהארץ, הס-פיקה הסופרת יעל דייין ללמוד מקצוע נוסף — טייס. היא כבר צברה לזכותה 10 שעות של טיסת סולו. בהגיעה לארץ, הבי-אה עמה יעל את הצעתם של המו"לים ה-אנגלים וידנפלו את ניקולסון, שפירסמו את ספרה, כי ממשלת ישראל תטיל על אדולף אייכמן לכתוב ספר. וידנפלו, שהוציא לאור את ספרו של מפקד אושתיץ, רודולף הוס, אשר נכתב בתנאים דומים לפני הוצאתו ל-הורג בפולין, הציע שאם יותן לו להפיץ את הספר, הוא יקדיש את הכנסתו לקרבות הגנאים... נערת-הפיתוי ז'אנטי גולדמן תחזור בשבוע הקרוב לחדשות, תשמש עדה ראשית במשפט של נאשמת בהחזקת בית-בושה, אצלה נתפסה ז'אנט שעה שעסקה בזנות... למארגני תחרות מלכת המלכה נגראו קשים בלתי-צפויים עם בחירתה של שולמית שביט כנערת ישראל. לפי ה-תוכנית הייתה שביט צריכה לייצג את יש-ראל בתחרות על תואר מלכת התבל בכדי טניה. אולם התברר שהצעירה, לידית טוניס, לא זו בלבד שאינה יודעת אנגלית, אלא שבקושי יודעת קרוא וכתוב אפילו עברית.

* מעבירה תוך כדי נשיקה פתקת-אשר לאסיר עכו, כהכנה לפריצה.

פסוקי השבוע

- **יצחק ("אנטק") צוקרמן**, ממנהיגי מרד גטו ורשה: "לו היו זורקים את אדולף אייכמן לבית יהודי כדי שיבצעו בו ליניץ — הייתי אני קופץ ראשון ומחלץ את הטמא מידעיהם!"
- **מאמר ראשי ב"דבר"**, על פסק-הדין של בית-המשפט העליון במשפט עמוס בך-גוריון נגד שורת המתנדבים: "פסק הדין חוזר ומטרה את עמוס בך-גוריון מן הדיכוי שטלה עליו השורה וחוזר ומרשיע את אנשי השורה."
- **שייקה ירקוני**, חשוד תיק ארסו, בתגובה על פסק-הדין במישפט ה-שורה, שכלל האשמות נגדו: "זאת עלילה. לולא כבודו של בית-המשפט, הייתי משתמש בביטויים חריפים יותר."
- **"ניב המורה"**, בטאון מורי אגודת ישראל, על פרשנות המקרא של דויד בך-גוריון: "בתחוגי הפסיכולוגים רוחת הדעה כי באדם גדול ישנם רגעים שהאווילות משתלטת עליו."
- **ה"ר נחום גולדמן**, נשיא ההסתדרות הציונית: "בך-גוריון קרא לי, ה-יהודי הנווד" מתוך הלצה ולא בזווה."
- **מבקר הקולנוע שלמה שמגור**, בתבועו שהצנזורה תאסור את הצגת הסרט ליל האמצים, תוך כדי מניין הסיבות לכך: "מראים בו קיפוח שכרן של יצאניות!"
- **אהרון ציולינג**, במועצת הקיבוץ המאוחד, בנאום על תפקידה של האשה בקיבוץ: "בתל-אביב מרבית הנשים לנהוג במכוניות. אצלנו צריך החבר להזמין את החברה לטיול במכונית. אני רוצה ש-היא תזמין אותו!"

● קיימים מקרים של סטיות מינית מגיל צעיר. כתב בן מושב אחד: "אצלנו במושב יש חברה שמקיימים בגיל צעיר יחסים עם חיות. זה הפך למעין ספורט ויש אנשים שמתאספים ועושים את זה ביחד."

● סוג אחר של יחסים הוא יחסים של בני נוער צעירים, נערים או נערות, עם אני-שים מבוגרים מהם בגיל. במקרים מסוימים, אם כי נדירים ביותר, ציינו כמה צעירים קיום יחסים מיניים מלאים עם מבוגרים שהיו יכולים להיות הוריהם בגיל.

מה הם יודעים?

ה מין עומד כיום במרכז עולמם של ה-בניהנוער הישראליים מכל השכבות והגילים. באינו מידה הם מתמצאים בנושא חשוב זה, מה הוא היקף ידיעותיהם בו, מה הם יודעים ומאיה מקורות שאבו את ידיעותיהם בנושא זה.

והי אחת התופעות המדאיות ביותר במדינת ישראל — חוסר כל חינוך מיני. בבתי-הספר הוא אינו קיים כמעט. ההסברה המועטת הניתנת בשיעורי הביולוגיה, ועל ידי ידי אחות בית-הספר, לא התקדמה כלל מזה 30 שנה. ההסברה המינית הניתנת על-ידי הורים תלויה במידת התקדמותם; וניתנת, גם בטוב ובמקרים, בצורה חובבנית, ללא הבנה פסיכולוגית או מדעית אחרת.

כל הנוטיות שנעשו על-ידי רופאים, פסי-כולוגים ואנשי-מדע והיגינה ציבורית אח-רים לשכנע את משרד החינוך לכלול הס-ברה מינית והכשרה לחיי גישוואים במסגרת תוכנית הלימודים — הושבו ריקם. הסיבה לכך: התנגדותם החריפה של חוגי הדת והרבנות להסברה חשובה זו.

כל זמן שהרתיים קיימים במדינה, לא תהיה הסברה מינית בבתי-הספר, טען ל-אחרונה פקיד גבוה במשרד החינוך, בארזי עובדת סוציאלית, שהעלתה תביעות הס-ברה מינית לנוער.

המקורות היחידים בהם יכולים בנינוער לקבל אינפורמציה מינית מלאה הם תחרות יעיוץ הקיימות בעינים הגדולות. אולם אחוז הצעירים הפונים לבקש הדרכה בתחנות אלה הוא זעום למדי.

שעל לא מכבר הפרופיסור יוסף אשרמן, רופא הנשים ומנהל בית-החולים לילדות ב-תל-אביב, בכנס האגודה ליינוץ בחיי נישו-אין: "ההזנחה פה בארץ עוברת כל גבול. אנו בארץ חופשית מבחינת מינית; אולם מבחינת ההסברה המינית אנו במצב של ימי-הביניים. הנוער מקבל הדרכה מינית ב-רחוב או מפי מדריכים המבוגרים מהם ב-שנה, שקראו כמה דברים סטרטוטטיים. היתה לי הזדמנות לקרוא את רופא, העונה ל-שאלות הנשנות לירחון הפופאי איתנים, מיכתב של בחורה אחת השואלת: מה דעתך, האם חיי מין דרך הרקטוס זה טוב, בדרך זו לא נפגעים בתחולים" אתה קורא וסובל כאשר אתה יודע שנוער שלנו הולך בדר-כים כאלה."

מבין המשיבים לשאלון המחקר של העולם הזה השיבו 64 אחוזים שמעולם לא קיבלו הסברה מינית מספקת באינו מסגרת היסא (בית-הספר, תנועת-נוער, הורים, ספרות). למעלה מ-90 אחוז טענו שמעולם לא קיבלו הסברה על הדרכים למניעת הריון. אלה מס-פרים מהדימים משם.

מדהים עוד יותר הוא שאחוז הבורות ה-מינית שוה כמעט בכל השכבות: בפרב-רים, בקיבוצים ובין חברי תנועות-נוער מת-קדמות, נהוג לתת הסברה כללית מאוד ב-גיל מוקדם מדי. רוב בניהנוער, שהבטי-מטרידה אותם, רוכשים את השכלתם בשטח זה מתוך ספרים מעייים, בהם מקובלים מוג-חים שאינם מובנים להם — או מתוך חוב-רות מפקפקות שנועדו לגירוי יותר מאשר לחינוך מיני. עם זאת, אין ספק כמעט, ש-חוברות וספרים מכל סוג שהוא, עשויים להיות טובים, יותר מצורה אחרת של קניית דעת — הרחוב.

מדינות נאורות בעולם, בהן לא קיימת השפעה של חוגי-דת חשוכים וקיצוניים — כמו הארצות הסקנדינביות, חלק מהדמוקרטי-יות העממיות, וארצות-הברית — הניסו מה שנים רבות את ההסברה המינית לתוכ-נית הלימודים של בתי-הספר. ישראל היא אחת המדינות המפגרות ביותר בעולם בשטח זה — שטח שבניהנוער עוסקים בו כה הר-בה ויודעים עליו כה מעט.